

College van Beroep voor de Examens

Maastricht, 8 september 2025

Zaaknummer 2025.326

UITSpraak van het College van Beroep voor de Examens inzake het beroep van [REDACTED] woonachtig te [REDACTED] ([REDACTED] hierna te noemen appellante, tegen het besluit van 15 juli 2025 van de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit Maastricht, hierna te noemen verweerder, inhoudende het opleggen van een sanctie als gevolg van geconstateerde fraude bij het vak Administrative Law (PUB2201) bestaande uit het ongeldig verklaren van de eerste tentamenkans van genoemd vak en het opleggen van een formele waarschuwing.

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij e-mailbericht van 25 juli 2025, via het Complaints Service Point (hierna: CSP) ingekomen bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: CBE) op 28 juli 2025, tekent appellante beroep aan tegen het besluit van verweerder, welk besluit betrekking heeft op het opleggen van een sanctie als gevolg van geconstateerde fraude bij het vak Administrative Law (PUB2201) bestaande uit het ongeldig verklaren van de eerste tentamenkans van genoemd vak en het opleggen van een formele waarschuwing (hierna: het bestreden besluit). Het bestreden besluit dateert van 15 juli 2025.
2. Bij e-mailbericht van 28 juli 2025 bevestigt het CBE de ontvangst van het beroepschrift van appellante. In dit bericht verzoekt het CBE aan appellante om een ingevuld en ondertekend beroepsformulier aan te leveren. Reden hiervoor is dat het beroepschrift op dit moment niet voldoet aan de formele vereisten, zoals neergelegd in artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) en artikel 5 van het Reglement van Orde van het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit Maastricht (hierna: RvO). Aan appellante is een termijn gesteld tot uiterlijk 4 augustus 2025 om de gevraagde informatie aan te leveren.
3. Bij e-mailbericht van 28 juli 2025 zendt het CBE het beroep van appellante door naar verweerder voor schikking en verweer. In dit bericht verzoekt het CBE verweerder om het CBE uiterlijk 18 augustus 2025 te informeren over de minnelijke schikking. Mocht er niet worden gekomen tot een minnelijke schikking merkt het CBE daarin reeds op dat onderhavig beroep behandeld zal worden in de zitting van het CBE op 8 september 2025 en dat dientengevolge uiterlijk op 25 augustus 2025 het verweerschrift door verweerder moet zijn ingediend bij het CBE.
4. Bij e-mailbericht van 31 juli 2025 heeft het CBE, via tussenkomst van het CSP, een e-mail van appellante ontvangen, waarbij zij haar beroep opnieuw heeft ingediend en een ingevuld en ondertekend beroepsformulier heeft overgelegd. Bij e-mailbericht van 1 augustus 2025 heeft het CBE de ontvangst van de door appellante verstrekte informatie aan haar bevestigd.
5. Bij e-mailbericht van 1 augustus 2025 zendt het CBE het e-mailbericht inhoudende de aanvullende informatie van appellante door aan verweerder.
6. Bij e-mailbericht van 18 augustus 2025 bericht verweerder aan het CBE dat er geen minnelijke schikking is bereikt en dat appellante het beroep wenst voort te zetten.
7. Bij e-mailbericht van 20 augustus 2025 bericht het CBE aan appellante dat partijen op korte termijn worden uitgenodigd voor de hoorzitting die zal plaatsvinden op 8 september 2025.

8. Op 25 augustus 2025 heeft verweerder het verweerschrift aan het CBE doen toekomen. Op dezelfde datum heeft het CBE het verweerschrift van verweerder aan appellante doorgezonden. Tevens heeft het CBE partijen bericht dat zij op korte termijn een uitnodiging voor de hoorzitting zullen ontvangen.
9. Bij e-mailbericht van 28 augustus 2025 zijn partijen uitgenodigd voor de (online) hoorzitting op 8 september 2025.
10. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op 8 september 2025, waarbij appellante is verschenen. Namens verweerder is verschenen [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED]

STANDPUNTEN PARTIJEN

11. Ter toetsing ligt voor de vraag of verweerder in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.
12. Appellante voert in haar beroepschrift aan dat zij voor het vak Administrative Law een mid-term paper diende te schrijven, waarbij verweerder ten onrechte heeft vastgesteld dat sprake zou zijn geweest van het gebruik van Artificial Intelligence (hierna: AI) bij het schrijven daarvan en daarmee van fraude. Volgens appellante heeft zij AI-tools uitsluitend gebruikt ter voorbereiding van het vak, hetgeen door verweerder onterecht is aangemerkt als een bekentenis dat zij AI op een wijze heeft gebruikt die uitdrukkelijk verboden zou zijn op grond van het Expectations Document – Midterm Assessment Academic Year 2024/2025 (hierna: Document). De passages die door verweerder als mogelijk AI-gegenereerd zijn aangemerkt, waren in werkelijkheid gebaseerd op door appellante zelf verzameld en samengevat juridisch materiaal, waarbij AI enkel is ingezet ter ondersteuning van de voorbereiding op werkgroepen en voor onderzoeksdoeleinden. Het gebruik was volgens appellante beperkt tot het inkorten van omvangrijke teksten omwille van efficiëntie en beter begrip, en was niet bedoeld ter vervanging van eigen schrijfwerk. Appellante stelt voorts dat zij op geen enkel moment AI de opdracht gegeven om teksten te schrijven, te herschrijven of te genereren voor het ingeleverde werk. Het ingediende eindwerk was naar stelling van appellante volledig door haarzelf vervaardigd, en gebaseerd op academische bronnen die zij persoonlijk heeft gevonden via erkende onderzoeksplatforms, waaronder Google Scholar. Het Document bepaalt dat het gebruik van generatieve AI “om je essay of een deel daarvan te schrijven” strikt verboden is. Appellante heeft deze bepaling redelijkerwijs zo begrepen dat enkel het opnemen van door AI-gegenereerde taal of argumentatie in het werk daaronder valt. Nu zij geen AI heeft gebruikt om enig deel van haar paper te schrijven, was zij in de veronderstelling dat zij niet in strijd handelde met deze regel. Appellante benadrukt dat haar gebruik van AI geenszins misleidend was, maar enkel een hulpmiddel vormde binnen het onderzoeksproces en niet binnen het schrijfproces. Op grond hiervan meent appellante dat haar handelen niet kan worden aangemerkt als academische fraude. Daarbij komt dat de opgelegde sancties naar mening van appellante disproportioneel zijn in verhouding tot de gestelde gedraging. Gelet op het ontbreken van enige intentie tot misleiding, het beperkte en indirecte karakter van het AI-gebruik, en het ontbreken van bewijs dat het ingeleverde werk niet haar eigen werk zou zijn, verzoekt appellante het CBE de kwalificatie van fraude en de opgelegde sancties te herzien.
13. Verweerder voert in het verweerschrift aan dat appellante in het kader van het vak Administrative Law tot tweemaal toe fraude zou hebben gepleegd. Het onderhavige beroep van appellante ziet op het eerste besluit waarbij fraude door verweerder is vastgesteld. Volgens verweerder bestaat er voldoende bewijs dat appellante zich gedurende zowel de voorbereiding als het schrijven van de opdracht schuldig heeft gemaakt aan fraude. De examinerator heeft de opdracht aanvankelijk

aangemerkt vanwege een AI-detectiescore van 21% via de detectietool Turnitin. Naar aanleiding hiervan is appellante door verweerder uitgenodigd voor een gesprek omtrent de verdenking van fraude. Appellante is voor dit gesprek evenwel niet verschenen. Tijdens het schikkingsgesprek van 6 augustus 2025 heeft appellante, aldus verweerder, erkend AI-tools te hebben gebruikt voor het samenvatten van literatuur van het vak tijdens het schrijven van de opdracht. Appellante zou daarbij hebben verklaard dat de door de detectietool vastgestelde score mogelijk het gevolg was van het feit dat zij de door AI geproduceerde samenvattingen onvoldoende zelf had geparafraseerd. De examinatoren hebben volgens verweerder duidelijk gemaakt aan verweerder dat het gebruik van AI-tools op deze wijze verboden was en dat dit verbod aan studenten kenbaar was gemaakt via het blokboek en het Document. Verweerder is van oordeel dat het gebruik van AI-tools voor het samenvatten van studiemateriaal, en het vervolgens in aanzienlijke mate reproduceren van deze samenvattingen in een ingeleverde opdracht als eigen werk, kwalificeert als fraude. Nu geen sprake zou zijn van verzachtende of verzwarende omstandigheden, heeft verweerder in dit geval de standaard sanctie opgelegd die wordt gehanteerd bij fraude, conform de gebruikelijke lijn in soortgelijke zaken.

14. Naar aanleiding van bovenstaande, concludeert verweerder dat het bestreden besluit in stand dient te blijven.

VERSLAG TER ZITTING D.D. 8 september 2025

15. Appellante voert aan dat haar gebruik van AI niet als ernstige fraude kan worden aangemerkt. Volgens haar was niet duidelijk dat het samenvatten van de voorgeschreven literatuur met AI verboden was. Dit is volgens appellante onvoldoende kenbaar gemaakt in de geldende regels waaronder in het blokboek en het Document. Appellante stelt te goeder trouw te hebben gehandeld en benadrukt dat zij haar eigen argumenten heeft geformuleerd op basis van zelf geraadpleegde bronnen. Dit acht zij wezenlijk anders dan het laten schrijven van de opdracht door AI, hetgeen wel expliciet in het Document verboden is. Appellante geeft aan dat zij het Document niet goed heeft begrepen en dat zij AI enkel ter efficiëntie heeft gebruikt, in de veronderstelling dat dit was toegestaan.
16. Het CBE vraagt appellante of zij de door AI gegenereerde tekst letterlijk heeft overgenomen of zelf heeft bewerkt. Appellante verklaart dat zij eerst een onderwerp voor haar paper heeft gekozen en vervolgens eigenhandig relevante bronnen heeft geraadpleegd. Daarna heeft zij AI gebruikt om deze bronnen samen te vatten. De argumenten heeft zij volgens eigen zeggen zelf uitgewerkt, waarbij zij de paper zelfstandig heeft geschreven en geparafraseerd.
17. Verweerder voert ter zitting aan dat zowel in het blokboek als in het Document duidelijk is vermeld dat studenten voorzichtig moeten zijn met het gebruik van AI bij het schrijven van papers en het vinden van bronnen. Volgens verweerder was daarmee duidelijk kenbaar dat het gebruik van AI niet was toegestaan.
18. Het CBE vraagt verweerder voorts of het voor studenten toegestaan is om AI te gebruiken voor het samenvatten van teksten, dit vindt het CBE niet precies terug in het blokboek of in het Document. Verweerder refereert aan pagina 5 van het blokboek, waarin het volgende is opgenomen: *"Please note that the use of generative AI (ChatGPT or similar) to write your essay or any part of it is strictly prohibited and will be considered fraud. We also advise you to handle generative AI with great care when using it for any other purpose, such as finding information. Generative AI is known to sometimes present, wrong, outdated, incomplete, or otherwise unreliable information. AI is considered "generative" whenever it composes language autonomously. This is not only the case when writing "on prompt", but also when used to translate or otherwise construct sentences."*

19. Het CBE vraagt op welke gronden verweerder heeft vastgesteld dat sprake was van AI-gebruik en welk bewijs daarvoor bestond. Appellante verklaart dat in haar paper bepaalde passages, waaronder de inleiding en conclusie, waren gemarkeerd als door AI gegenereerd. Verweerder licht toe dat de detectietool Turnitin deze onderdelen heeft gesignaleerd, juist in de analytische passages die studenten zelfstandig dienen te schrijven, en dat bovendien terminologie was gebruikt die binnen het vak ongebruikelijk is. Verweerder stelt dat de examiner appellante voor een gesprek heeft uitgenodigd nadat het gebruik van AI initieel werd gedetecteerd, waarop zij niet heeft gereageerd. Appellante is wel verschenen voor het schikkingsgesprek.

BEOORDELING

20. Alvorens over te gaan tot voornoemde toetsing, stelt het CBE vast dat het bestreden besluit is genomen op 15 juli 2025, te weten: het opleggen van een sanctie als gevolg van geconstateerde fraude bij het vak Administrative Law (PUB2201) bestaande uit het ongeldig verklaren van de eerste tentamenkans van genoemd vak en het opleggen van een formele waarschuwing. Het beroepschrift is derhalve tijdig ingediend.

Voorts constateert het CBE dat voldoende belang aanwezig is voor het behandelen van het voorliggende beroep.

21. Uit artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW volgt dat de examencommissie – indien een student fraudeert – de betrokkene het recht kan ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste één jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen. Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.
22. Artikel 29, eerste en tweede lid, van de Onderwijs- en Examenregeling governing the revised bachelor programme European Law School (hierna: OER) is het fraudebegrip (vertaald) gedefinieerd als een gedraging of nalaten door een student waardoor het onmogelijk is diens kennis, begrip en vaardigheden geheel of gedeeltelijk te beoordelen. Artikel 29, zesde lid, van de OER bepaalt dat in de Regels en Richtlijnen (hierna: R&R) nadere regels zijn vastgelegd in dit kader.

Aan de opdracht(en) van artikel 7.12b, derde lid, van de WHW en artikel 29, zesde lid, van de OER, heeft de examencommissie uitvoering gegeven in de R&R. In artikel 12 juncto artikel 15 van de geldende R&R worden voornoemd WHW-artikel en OER-artikel nader uitgewerkt.

In het eerste lid van artikel 12, onder a, van de R&R is de definitie van fraude uiteengezet. Fraude volgens deze definitie houdt (vertaald) in: een gedraging van de student die een gedegen beoordeling van diens kennis en vaardigheden verhindert. Ingevolge hetgeen onderaan is geregeld in dit artikel kan (vertaald) van fraude worden gesproken indien de student gebruik heeft gemaakt van generatieve AI (e.g. Chat GPT etc.), tenzij het gebruik en de verantwoording hiervan expliciet is toegestaan.

Volgens recente jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft de examencommissie de taak om op objectieve en deskundige wijze vast te stellen of een student voldoet aan de voorwaarden die in de onderwijs- en examenregeling worden gesteld over kennis, inzicht en vaardigheden die nodig zijn voor het verkrijgen van een graad als bedoeld in artikel 7.10a van de WHW. Het opleggen van sancties bij fraude heeft tot doel te bewerkstelligen dat een student

daadwerkelijk die kennis en vaardigheden opdoet en dat de student voldoet aan de specifieke gedragsnormen die hij of zij geacht wordt als professional te ontwikkelen binnen het curriculum van de opleiding. De gestelde regels hebben naar hun aard een vormend en opvoedend karakter en de sancties op overtredingen van die regels hebben daarmee ook een pedagogisch en disciplinair karakter en zijn zodoende herstellend van aard (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 10).

De Afdeling wijst erop dat, gelet op het uniform overtreddersbegrip, ook voor herstelsancties geldt dat buiten redelijke twijfel vast moet komen te staan dat de student heeft gefraudeerd (ECLI:NL:RVS:2023:2067, r.o. 7.3) (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 11.3).

De Afdeling benadrukt daarnaast dat het besluit om een student een herstelsanctie op te leggen moet voldoen aan de eisen die de Awb en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur daaraan stellen. In het bijzonder dient getoetst te worden aan het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 11.1).

Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de examencommissie om voorafgaand aan de beslissing alle feiten en gegevens over de gedraging die aanleiding geeft tot het opleggen van een sanctie en de betrokken belangen te vergaren. Hierbij is ook van belang dat de student die informatie tijdig ontvangt, zodat hij daarop kan reageren. Het motiveringsbeginsel verplicht de examencommissie om kenbaar te maken welke regel is overtreden en te specificeren en te omschrijven hoe de student de overtreding heeft begaan. Het moet voor de student duidelijk zijn waarom de sanctie wordt opgelegd. Het is hierbij aan de examencommissie om te onderbouwen dat een student de regels heeft overtreden (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 11.1). In het kader van het evenredigheidsbeginsel moet de examencommissie meewegen dat een beslissing op grond van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW, een voor de student belastend besluit is. Naarmate de nadelige gevolgen van de opgelegde sanctie zwaarder zijn voor de student, zal de toetsing aan het evenredigheidsbeginsel intensiever moeten zijn (ECLI:NL:RVS:2022:285, r.o. 7.9-7.10) (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 11.2).

23. Het CBE ziet zich voor de vraag gesteld of de feiten en omstandigheden zoals deze voorliggen de conclusie kunnen dragen dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellante heeft gefraudeerd. Het CBE oordeelt dat dit niet het geval is. In het blokboek noch in het Document is expliciet bepaald dat het gebruik van AI voor het samenvatten van teksten verboden is. Voornoemde regels verbieden enkel het gebruik van AI bij het schrijven van de paper. Het blokboek bevat daarnaast slechts een aanbeveling om voorzichtig te zijn bij ander gebruik van AI, zoals bij het zoeken van informatie. Een aanbeveling kan evenwel niet op een lijn worden gesteld met een verbod. Daaruit volgt volgens het CBE dat het blokboek ruimte voor interpretatie laat ten aanzien van hetgeen wel en niet is toegestaan bij het gebruik van AI. Het CBE is van oordeel dat verweerder duidelijke en ondubbelzinnige regels had moeten vaststellen en expliciet had moeten omschrijven welk gebruik van AI geoorloofd is, in het bijzonder wanneer sprake kan zijn van mogelijke sancties. Verweerder heeft daarmee onvoldoende aannemelijk gemaakt dat sprake is van fraudeus handelen door appellante. Appellante stelt bovendien dat zij de door AI samengevatte tekst zelf heeft geparafraseerd, hetgeen door het CBE niet kan worden vastgesteld. Naar het oordeel van het CBE heeft appellante AI op zodanige wijze gebruikt dat een juiste beoordeling van haar kennis, inzicht en vaardigheden weliswaar mogelijk blijft. Het gebruik kan daarom niet worden aangemerkt als fraude of plagiaat.
24. Het voorgaande brengt mee dat het bestreden besluit van 15 juli 2025 geen stand kan houden. Het CBE is van oordeel dat het beroep van appellante gegrond is.
25. Met deze uitspraak komen de aan appellante opgelegde maatregelen te vervallen. Dit

betekent dat de ongeldigverklaring van de eerste tentamenkans van het vak Administrative Law (PUB2201) en de verkregen formele waarschuwing komen te vervallen.

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellant gegrond; en
- II. vernietigt het besluit van 15 juli 2025 van de examencommissie; en
- III. bepaalt dat de ongeldigverklaring van de eerste tentamenkans van het vak Administrative Law (PUB2201) en de verkregen formele waarschuwing komen te vervallen; en
- IV. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens, bestaande uit:

- [redacted], voorzitter
- [redacted] en
- [redacted], leden

In aanwezigheid van [redacted], secretaris, in vergadering bijeen op 8 september 2025.

Het College van Beroep
voor de Examens,

de secretaris,

[redacted]

de voorzitter,

[redacted]

Voor eensluidend afschrift,

[redacted]

c.c. - partijen

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden.

Het griffierecht van bedraagt 53 Euro.

Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken